

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XX. Quomodo post mortem Arsacii, Atticus Constantinopolitanam sedem
obtinet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Ἰωάννης ἔτι τὸν λόγον τῶν λυπηθέντων ἰσχυρῶς ἐχρησάτο, ἢ κυρίως δὲ δικαίαν τῆς βλασφημίας ἐδίδοκε δίκην, καὶ πότερον διὰ Ἰωάννην ἢ χάλαζα καλλιέχθη, καὶ ἡ βασίλισσα ἐτελεύτησεν, ἢ ταῦτα δι' ἑτέρας ἐγένετο λόγους, ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων, Θεὸς ἀνείη, ὁ τῶν κρυπτῶν γνώστης, ὁ καὶ αὐτῆς τῆ ἀληθείας κριτικῆς δίκαιος· ἐγὼ δὲ τὰ τότε θυρλάμματα ἔγραψα.

A Joannis depositio sicuti dictum est ab iis qui Joanni erant infensi: vel utrum Cyrius debitas maledictiæ suæ pœnas dederit: & utrum propter Joannem grandæo ceciderit & Augusta interierit: an ob alias quasdam causas; an ob utrumque ista simul contigerint, Deus occultorum cognitor novit, qui ipsius quoque veritatis justus est iudex. Ego ea quæ tunc temporis crebris hominum sermonibus jactabantur, scriptis prodidi.

Κεφ. κ'.

ὡς μὲν ἀρσάκιος, ἀτίκιδος τὸν κωνσταντίνου πόλεως θρόνον κατήγαγεν.

Ἀρσάκιος δὲ ἐπολιώ ἐπέβη τῆ Ἐπισκοπῆς Ἰερουσαλήμ τῆ γ' ἐξῆς Ἰουλιανῆς, ἧς ἦν ἐπιπένητον τὸ δεύτερον καὶ ἀνθεμίου, ὡς τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου μὲν ἐτελεύτησεν ὡς ἔειπα δὲ τὸ πολλοῖς ἡγομένους τῆς Ἐπισκοπῆς, καὶ διατέτο πολλὰ διαδραμόντων ἡρώων, τῆ ἐξῆς Ἰουλιανῆς, ἧς ἦν δεκάτη τὸ ἔκτον Σεπτεμβρίου, ὡς ἐβλήθη εἰς τὴν Ἐπισκοπὴν ἀνθὲς εὐλαβῆς, ὃ ὄνομα ἦν ἀτίκιδος· ὃς τὸ μὲν ἦν ἐκ Σεβαστίας τῆς δευτέρας καὶ τῆς ἀσκητικῆς δὲ τὸν βίον ἐκ νεαρῆς ἡλικίας, καὶ ἄλλως μὲν τῆ μετρίως πεπαιδευθῆς, πλεονόφρωνος φρονήματος ἦν ἀλλὰ πρὸς μὲν τότε μικρὸν ὑστερον λέξω.

B CAPUT XX.

Quomodo post mortem Arfacii, Atticus Constantinopolitanam sedem obtinuit.

Cæterum Arfacius post susceptum Episcopatum non diu supervixit. Sequenti enim anno, id est Stilichone iterum & Anthemio Consulibus, die tertio Idus Novembris mortem obiit. Cum autem multi Episcopatum illum ambient, eamque ob causam multum jam temporis elapsum esset, altero post anno, Arcadio sextum & Probo Consulibus, ad Episcopatum promotus est Atticus, vir religiosus. Hic ex Sebastia Armeniæ generis sui originem ducebat. Cæterum monasticum vitæ genus ab ineunte adolescentia sectatus fuerat. Ac disciplinis quidem mediocriter institutus, naturali prudentia magis valebat. Sed de illo plura postea dicam.

Κεφ. κα'.

Περὶ τῆ Ἰωάννης ἐν ἔξορίᾳ πρὸς κύριον ἀγαθῶς.

Ἰωάννης δὲ τῆ τὴν ἔξορίαν ἀπαγόμενος, ἐν Κομανίσι Σεπτεμβρίου ἐτελεύτησεν, τῆ τεσσαρεσκαιδέκῃ τῆ Σεπτεμβρίου μὲν, τῆ ἐξῆς Ἰουλιανῆς, ἧς ἦν ὄνομα τὸ ἕκτον καὶ Θεοδοσίῳ τὸ δεύτερον ἀνθὲς καὶ πότερον ἐβίω, διὰ τὴν σωφροσύνης, θυμωδέως ἢ αἰδοῖ χαλεκώμενος, καὶ διασωφροσύνης παρρησιαίερα διὰ βίβη τῆ γλώσσης χερσαίμενος· θάυμαστα δὲ μοι ἐπεισπῶς τὸ σάτον τῆν σωφροσύνης ἀσκήσιν, ἐν ὁμοιωτικῆς αὐτῆς καταφρονεῖν τῆς σωφροσύνης ἐδίδαξέ μιν γὰρ μὲν τὸ βασιλικὸν ἄξιον τῆς σωφροσύνης τῆ Ἐπισκοπῆς.

CAP. XXI.

De Joannis obitu in exilio.

Ioannes vero in exilium abductus, Comanis in Euxino Ponto extremum diem obiit, octavodecimo Calendas Octobres, proximo anno post supraddictum Consulatum, id est Honorio septies & Theodosio iterum Consulibus. Vir, ut antea dixi, propter abstinentiæ studium, iracundiæ magis indulgens quàm verecundiæ: & qui ob singularem sanctimoniam immodica oris libertate perpetuo usus est. Porro mirari non immerito subit, cur cùm tanto studio flagraret temperantiæ, eam tamen contemnendam esse in concionibus suis docuerit. Nam cùm à Synodo Episcoporum semel duntaxat iis qui post

T r